

תת"ע 2200/06/22 - מדינת ישראל נגד חאתם אבו אחמד

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 2200-06-22 מדינת ישראל נ' אבו אחמד

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המאשימה: מדינת ישראל
נגד חאתם אבו אחמד
הנאשם:

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 23.5.21 נערכה כנגד מר אבו אחמד חאתם (להלן: "**המבקש**") הודעת תשלום קנס שמספרה 30500456063 (להלן: "**הדו"ח**") בגין אחיזה או שימוש בטלפון, תוך כדי נהיגה, שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**").
2. בהמשך לאמור, המבקש פנה למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "**מפנ"א**") בבקשה להישפט בגין העבירה שיוחסה לו ובהתאם לבקשתו הוגש לבית המשפט כתב אישום וזימון למועד הדיון שנקבע ליום 6.7.22 נשלח לכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט.
3. ביום 6.7.22 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה כדיון, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושת עליו קנס בסך 1,000 ₪ (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 15.8.22 הוגשה על ידי המבקש בקשה לקבלת חומר מתיק בית משפט וביום 7.9.22 הוגשה על ידו בקשה לעדכון ייצוג ולפתיחת התיק בנט המשפט.
5. ביום 31.10.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

6. המבקש טוען כי הזימון לדיון לא התקבל בכתובת מגוריו או בכתובת משרדו. כמו כן, המבקש מציין כי הוא עורך דין וטוען שבוודאי שהיה מתייצב לדיון אילו היה יודע עליו.
7. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת לקיומה של חזקת מסירה שכן הזימון נשלח לכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט אך דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש". לתמיכה בטענתה, מפנה המשיבה לאישור המסירה ולפלט ממערכת ה"דו"ח" המסטרית.
8. עוד טוענת המשיבה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין עקב אי קבלת הבקשה.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

11. כבר עתה יצוין כי המבקש נמנע מלציין אי מתי הומצא לו פסק הדין על מנת שניתן יהיה לקבוע האם הבקשה הוגשה בתוך שלושים ימים אם לאו. זאת ועוד, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה אך ביום 31.10.22 על אף שהמבקש ידע על ההליך דנן, לכל המאוחר, ביום 15.8.22, עם הגשת בקשתו לקבל חומר מתיק בית המשפט. לא זו אף זו, הרי שהבקשה, על אף הישענותה על טענות עובדתיות, אינה נתמכת בתצהיר מטעם המבקש.

די באלה ובעובדה כי הבקשה הוגשה בחלוף למעלה משלושים ימים מאז ניתן פסק הדין כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף. אולם, בבחינת למעלה מן הצורך, יובהר להלן מדוע על הבקשה להידחות אף לגופו של עניין.

12. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

13. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, הרי שעל מנת שחזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 אינה מחייבת מסירה אישית כי אם חלוף חמישה עשר ימים מיום שליחת הדואר הרשום.

14. בענייננו, עיון באישור המסירה מלמד על כך שדבר הדואר אכן נשלח לכתובת שצוינה על ידי המבקש בבקשתו להישפט וכי דבר הדואר לא נדרש והוחזר ביום 17.5.22. במצב דברים זה, נראה כי מתקיימת חזקת מסירה והמבקש לא העלה כל טענה שיש בה כדי לסתור את החזקה כאמור.

15. משלא נמצאה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש, עלינו לבחון האם דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך שלילית. זאת, הן בהתחשב בכך שהמבקש כלל לא העלה טענה בדבר עיוות דין ואף לא כפר בביצוע העבירה ולא פירט את טענות ההגנה שלו (ראו **הלכת איטליא** - הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש") והן בהתחשב בגובה קנס שהושת על המבקש במסגרת גזר הדין - קנס בסך 1,000 ₪ המהווה את קנס המקור בגין העבירה בה הורשע.

16. **לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ג, 15 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.